

להלן טקסט ישיר המלווה לימוד המועבר בסרטון וידאו, יחד עם עזרי הוראה כגון, שקופיות, כתוביות, אמצעים גרפיים אחרים הבאים כדי לאייר את החומרים המוצגים במקומות מסוימים יכול להיות שהחומר הכתוב אינו עוקב במלואו אחר הצליל ויתכנו שיבושים בהתאמה ביניהם.
בנוסף, עשויות להיות שגיאות דקדוקיות שאינן מקובלות בעבודות ספרותיות.
אנו מעודדים את הצופים של סרטון להמשיך ולעקוב אחר ההשלמות הכתובות כפי שמוצעות להלן

המועדים פסח וחג המצות

לעתים קרובות אנחנו מקבלים הודעות דואר אלקטרוני שואלים על המועדים, הימים הקדושים של ה'! מה הם "המועדים" ומה האופי שלהם? אמנם יש דעות רבות בנוגע לימים הקדושים, אולם אנחנו רוצים לתת את המענה הטוב ביותר שלנו בקשר למועדים. אנחנו פשוט רוצים לסייע ולתת הבנה טובה יותר לימים החשובים האלה בעיני יהוה.

רבים רואים בימים אלה כחגים רק ליהודים. עם זאת, אנו יודעים כי היהודים אינם מייצגים את כל שנים עשר השבטים, ובנוסף אנחנו יודעים אלה ניתנו לכל מי שבחר ללכת ה'!

ספר במדבר פרק טו' פסוקים טו' עד טז'

הַקְהָל, חֻקָּה אַחַת לְכֶם וְלִגְר הַגֵּר: חֻקַּת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם, כָּכֶם כָּגֵר יִהְיֶה לְפָנַי יְהוָה. תּוֹרָה אַחַת וּמִשְׁפָּט אֶחָד, יִהְיֶה לְכֶם, וְלִגְר, הַגֵּר אִתְּכֶם.

דרך אחת להסתכל עליהם כעל תזכורות, וכולנו זקוקים לתזכורות. אני משתמש בהם, במחשב שלי, כל הזמן. אבל השאלה היא, מהמזכירים לנו הימים האלה? מה הם מייצגים? אז, אנחנו מבקשים קצת לחקור ולראות מה קורה

הימים הקדושים לעתים קרובות מכונים "ימי החג". עם זאת, לא כולם באמת "ימי החג". אבל הם כולם "ימים הקדושים". אנחנו ב 119 רוצים להתייחס לדמיון שאולי שמענו עליו בבית הספר. כי זה ידוע ש"כל הריבועים הם מלבנים אבל לא כל המלבנים ריבועים". באותו מובן כל ימי החג הם ימים קדושים אך לא כל ימים קדושים הם ימי חג. כל הימים הקדושים שניתנו לנו בספר ויקרא פרק כג' ארבעה באביב ובשלושה בסתיו, שבעה בסך הכל. מתוכם יש כאלה שצוינו כחגים (המצות, חג שבועות, סוכות). הם נחשבים "חגים", כי הורו לנו לעשות סעודה בזמנים אלה. בימים האחרים הורו להקדיש כימים קדושים. כלומר ימים שנקבעים בנפרד משאר ימים האחרים.

למעשה שלושה הם החגים

ספר שמות פרק כג' פסוק יד'

שְׁלֹשׁ רְגָלִים, תִּחַג לִי בִּשְׁנָה.

אז אנחנו יודעים בוודאות שחג המצות וארוחת הפסח הוא אחד ואותו הדבר. אבל איך אנחנו יודעים את זה? אנחנו יודעים שיש שלוש סעודות. אנחנו יודעים שחג השבועות, וסוכות הם בהחלט חגים. זה משאיר אותנו רק עם חג אחד

יותר.

בידיעה שחג המצות נקרא גם חג, אנחנו לא יכולים לעשות את הפסח חג אחר, כי זה יהיה ארבעה חגים ולא שלושה.

זוהי הסיבה שנתבקשנו להקריב א הקורבן בערב ה-14 לחודש ניסן, כדי שנוכל לסעוד את הקורבן עם המצות בחג המצות שחל למחרת היום ב-15. שאלה נוספת המקיפה את הימים הקדושים היא, "כיצד עלינו להתבונן בהם היום?" האם אנחנו צריכים לשמור עליהם כחג מקראי בכלל? אז בואו נסתכל בימים הקדושים אלה, בנפרד, כדי לראות מה הם יכולים להיות ואם אנו צריכים מהכתובים עדין לשמור עליהם גם היום. בהוראה זו נציג את חג הפסח וחג המצות.

פסח, זה יום קדוש או ארוחה ?

יש כמה פסוקים שבו אנו מוצאים הוראות של פסח ומצוות. בואו נתחיל עם ויקרא פרק כג'. זה כאן כי אנו רואים פסח הוא למעשה ארוחה ולא יום קדוש.

ספר ויקרא פרק כג' פסוקים ד' – ה'

אֵלֶּה מוֹעֲדֵי יְהוָה, מִקְרָאֵי קֹדֶשׁ, אֲשֶׁר-תִּקְרְאוּ אֹתָם, בְּמוֹעֲדָם. בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ--בֵּין הָעַרְבָּיִם: פֶּסַח, לַיהוָה.

רבים מתייחסים אל הפסח כיום בפועל, אבל במציאות זה לא יום אלא ארוחה שנאכלה בסופו של היום הארבעה עשרה לחודש הראשון. למרות שזה נפוץ לשמוע את המילים "היום הוא חג הפסח", אנו מאמינים שזה יהיה ממש מדויק יותר לומר "היום הוא יום שבו ארוחת הפסח תיאכל." שים לב שהכתוב מדגיש שפסח הוא בזמן מסוים של היום בלבד ולא יום שלם בעצמו.

בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן, בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ--בֵּין הָעַרְבָּיִם: פֶּסַח, לַיהוָה.

כפי שאנו רואים פסח הוא אכן ארוחה ולא יום. זוהי ארוחה שנאכלה בסופו של היום הארבעה עשרה לפני היום הראשון של חג המצות. יש מי שאומרים שהדמדומים של היום ה-14 הוא למעשה תחילתו של היום ה-15, ולא הסוף. ולכן מקום הארוחה הוא יום אחד מוקדם אולם על פי פסוקים אחרים שעת הדמדומים הוא סיכום של היום ולא תחילתו כפי שאנו רואים למשל בספר שמות פרק כט'

שמות פרק כט' פסוקים לח' עד מא'

וְזֶה, אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה עַל-הַמִּזְבֵּחַ: כִּבְשִׁים בְּנֵי-שָׁנָה שְׁנַיִם לַיּוֹם, תְּמִיד; אֶת-הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד, תַּעֲשֶׂה כַּבָּקָר; וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם. וְעִשְׂרֹן סֹלֶת בָּלוּל בַּשֶּׁמֶן פְּתִית, רִבַּע הַהִיז, וְנִסְף, רִבִּיעֵת הַהִיז יָיִן--לִכְבֹּשׂ, הָאֶחָד. וְאֶת הַכֶּבֶשׂ הַשֵּׁנִי, תַּעֲשֶׂה בֵּין הָעַרְבָּיִם: כְּמִנְחַת הַבָּקָר וּכְנִסְכָּהּ, תַּעֲשֶׂה-לָּהּ, לְרִיחַ גִּיחַח, אֲשֶׁה לַיהוָה.

זה מוזכר גם בספר במדבר פרק כח', שוב, מראה את הדמדומים כסופו של היום, ולא כהתחלה. אז, ארוחת הפסח מסכמת את היום ה-14 בשעה בין הערביים ומובילה אל היום ה-15. זה בעצם מה שמתחיל את חג המצות. פסח נחשב כחלק מסעודת חג המצות ולא כיום קדוש בפני עצמו.

שמות פרק לד' פסוק כה'

לֹא-תִשְׁחַט עַל-תִּמְזֵן, דָּם-זִבְחִי; וְלֹא-יָלִין לַבָּקָר, זִבַּח חַג הַפֶּסַח.

עכשיו השאלה הגדולה היא "האם אנחנו יכולים היום לחגוג פסח מקראי?" התשובה היא ... "לא". השאלה הבאה היא "למה?". קחו למשל את ההוראות שניתנו לנו בספר דברים פרק טז'

דברים פרק טז' פסוקים ה' עד ו'

לא תוכל, לנפח את-הפסח, באחד שְׁעָרֶיךָ, אֲשֶׁר-יְהִי אֵלֶיךָ נְתוּן לָךְ. כִּי אִם-אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשֹׁכֵן שְׁמוֹ--שָׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח, בְּעָרְבִי: כָּבוֹא הַשֶּׁמֶשׁ, מוֹעֵד צִאתְךָ מִמִּצְרָיִם.

אז זה ברור שפסח הוא נשחט ונאכל רק בארץ ישראל. באופן ספציפי יותר במקום בו ה' מניח את השם שלו, בית המקדש בירושלים. עם זאת, מה אם אחד מתגורר בירושלים היום, האם הם יכולים לחגוג פסח מקראי? ובכן, התשובה היא שוב "לא". אין לנו בית מקדש. פסוק ו' בדברים טז' מציין במפורש שזה צריך להיעשות בבית המקדש.

כך זה נראה שאנחנו צריכים את בית המקדש כדי לחגוג פסח מקראי. וזה כנראה רומז שאנחנו צריכים לשם כך את הכהנים. למרות שאנחנו לא יכולים למצוא הוראות ספציפיות בנוגע לאופן שכבש הפסח צריך היה להיעשות בבית המקדש בחג הפסח, אנו מוצאים בספר ויקרא, הוראה כללית בנוגע לכלל הקורבנות במקדש.

ויקרא פרק א' פסוקים א' עד ה'

וַיִּקְרָא, אֶל-מֹשֶׁה; וַיְדַבֵּר יְהוָה אֵלָיו, מֵאֵהָל מוֹעֵד לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם, אָדָם כִּי-יִקְרִיב מִכֶּם קֶרְבָּן, לַיהוָה--מִן-הַבְּהֵמָה, מִן-הַבָּקָר וּמִן-הַצֹּאן, תִּקְרִיבוּ, אֶת-קֶרְבַּנְכֶם. אִם-עֹלָה קֶרְבָּנוּ מִן-הַבָּקָר, זָכָר תָּמִים יִקְרִיבוּ; אֶל-פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד, יִקְרִיב אֹתוֹ, לְרִצְנוֹ, לִפְנֵי יְהוָה. וְסַמָּךְ יָדוֹ, עַל רֹאשׁ הָעֹלָה; וְנִרְצָה לוֹ, לְכַפֵּר עָלָיו. וְשַׁחַט אֶת-בֶּן הַבָּקָר, לִפְנֵי יְהוָה; וְהִקְרִיבוּ בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֲנִים, אֶת-הַדָּם, וְנָזְקוּ אֶת-הַדָּם עַל-הַמִּזְבֵּחַ סָבִיב, אֲשֶׁר-פֶּתַח אֵהָל מוֹעֵד.

ככל הנראה הוראה זו חלה גם על קורבן פסח כפי שעושה עם שאר הקורבנות האחרים. אבל הנקודה כאן היא שאנחנו לא יכולים לשמור היום פסח מקראי, וזו הסיבה שאנחנו פשוט זוכרים חג זה בדרך של הנצחתו.

חלק שני

אנו רואים את האפשרות שחג הפסח הוא המועד היחיד שיש לאדם הזדמנות לחגוג אם הוא מפספס את התאריך הנכון בגלל סיבה מוצדקת אם האדם בא במגע עם גוף מת או יצא למסע מותר למפספס את חג הפסח לחוג אותו בתאריך מאוחר יותר.

ראה

במדבר פרק ט' פסוקים ו' עד יב'

וַיְהִי אֲנָשִׁים, אֲשֶׁר הָיוּ טְמֵאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם, וְלֹא-יָכְלוּ לַעֲשׂוֹת-הַפֶּסַח, בַּיּוֹם הַהוּא; וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה, וַלִּפְנֵי אֶהֱרֹן--בַּיּוֹם הַהוּא. וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה, אֵלָיו, אֲנַחְנוּ טְמֵאִים, לְנֶפֶשׁ אָדָם; לָמָּה נִגְרַע, לְבַלְתִּי הַקְרִיב אֶת-קֶרְבָּנוּ יְהוָה בְּמַעֲדוֹ, בְּתוֹךְ, בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם, מֹשֶׁה: עֲמְדוּ וְאִשְׁמְעוּ, מִה-יִצְוָה יְהוָה לָכֶם וַיְדַבֵּר יְהוָה, אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר. דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, לֵאמֹר: אִישׁ אִישׁ כִּי-יְהִי-טְמֵא לְנֶפֶשׁ אוֹ בְּדַרְךְ רְחֹקָה לָכֶם, אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם, וַעֲשֵׂה פֶסַח, לַיהוָה. בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם, בֵּין הָעֲרֵבִים--יַעֲשׂוּ אֹתוֹ: עַל-מִצּוֹת וּמִרְרִים, יֵאָכְלֶהוּ. לֹא-יִשְׁאִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר, וְעֵצָם לֹא יִשְׁבְּרוּ-בוֹ; כִּכְל־חֻקַּת הַפֶּסַח, יַעֲשׂוּ אֹתוֹ.

די מעניין איזה אפשרות נבואית יש לפסח שני עבור אלו שנטמאו מגופות נפטרים, אנו נחזור לזה מאוחר יותר.

יש ויכוח על כך שבני ישראל לא חוגגים את חג הפסח ב-40 שנות הנדודים. אלא רק במצרים ולאחר מכן הם התחילו לחגוג שוב כביכול ברגע שהם הגיעו לארץ המובטחת. עם זאת, פסוקים אלה באותו הקשר בפרק במדבר ט' מראה לנו שהם חגגו אותו בשנה השנייה ליציאת מצרים.

במדבר פרק ט' פסוקים א' עד ג'

וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּמִדְבַר-סִינַי בַּשָּׁנָה הַשְּׁנִיָּה לְצֵאתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בַּחֹדֶשׁ הָרִאשׁוֹן--לֵאמֹר. וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-הַפֶּסַח, בְּמוֹעֲדוֹ. בְּאַרְבָּעָה עָשָׂר-יוֹם בַּחֹדֶשׁ הַזֶּה בֵּין הָעֲרֵבִים, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ--בְּמַעַדוֹ; כָּכֹל-חֻקֹתָיו וְכָכֹל-מִשְׁפָּטָיו, תַּעֲשׂוּ אֹתוֹ.

הנה אנו רואים כי בשנה השנייה הם חגגו אותו ויש אפילו סיבה להאמין שפסח הזה נחגג כאשר האוהל הושלם על פי פסוק טו' באותו הקשר.

במדבר פרק ט' פסוק טו'

וּבַיּוֹם, הַקִּיָּם אֶת-הַמִּשְׁכָּן, כִּסֵּה הַעֲנַן אֶת-הַמִּשְׁכָּן, לְאֹהֶל הָעֵדֻת; וּבָעֶרֶב יִהְיֶה עַל-הַמִּשְׁכָּן, כְּמֵרְאֵה-אֵשׁ--עַד-בֹּקֶר.

בדיוק בזמן לחג הפסח הראשון שלהם לאחר יציאת מצרים.

למה ואיך

מה הן הסיבות מקראיות שלשמש אנחנו צריכים להנציח את חג פסח וגם המצוות? על פי כתבי הקודש אנו מוצאים את הדברים הבאים.

שמות פרק יב' פסוק יד'

וַיְהִי הַיּוֹם הַזֶּה לְכֶם לְזִכְרוֹן, וְחֻגְתֶּם אֹתוֹ חֵג לַיהוָה: לְדֹרֹתֵיכֶם, חֻקַּת עוֹלָם תִּחְגְּלוּ.

שמות פרק יב' פסוק יז'

וּשְׁמַרְתֶּם, אֶת-הַמִּצְוֹת, פִּי בַעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה, הוֹצֵאתִי אֶת-צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם; וּשְׁמַרְתֶּם אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה, לְדֹרֹתֵיכֶם--חֻקַּת עוֹלָם.

שמות פרק יג' פסוק ג'

וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם, זָכוֹר אֶת-הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים, כִּי בַחֹזֶק יָד, הוֹצֵאתִי יְהוָה אֶתְכֶם מִצִּיפְרַיִם; וְלֹא יֵאָכֵל, חֻמֵץ.

דברים פרק ז' פסוק יח'

לֹא תִירָא, מִהֶם: זָכֹר תִּזְכֹּר, אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְפָרְעוֹה, וּלְכָל-מִצְרַיִם.

דברים פרק טז' פסוק ג'

לֹא-תֹאכַל עָלְיוֹ חֻמֵץ, שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל-עָלְיוֹ מִצְוֹת לָחֶם עֲנִי: כִּי בַחֲפוּזוֹן, יֵצְאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם--לְמַעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם יֵצִאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, כֹּל יְמֵי חַיֶּיךָ.

פסוקים אלו הם אינדיקציה ברורה שהם לא ישכחו את היום הזה פסח והוא משמש כתזכורת מתמדת של גאולה שמשעבוד מצרים. אז ארוחת פסח וחג המצות הם לנצח לזכור את יציאת מצרים. כאשר שוחררו משעבודם. שים לב הפסוק שאומר "לדורות הבאים." וכך אנו חוגגים בימים אלה לזכור שיום בו ה' פדה את העברים מעבדות.

כבש הפסח שלנו

אבל איך כל זה אינו חל היום עלינו לאור היות ישוע שה הפסח שלנו ?

הראשונה אל הקוריתים פרק 5 פסוק 7

בַּעֲרוֹ אֶת־הַשָּׂאוֹר הַיֵּשֶׁן לְמַעַן תִּהְיֶה עֶסֶה תְּדַשָּׁה הֲלֹא לָכֶם מִצּוֹת אַתֶּם כִּי גַם־לָנוּ פִּסְחָנוּ הַנִּזְבָּח בַּעֲדָנוּ הוּא הַמִּשִּׁיחַ:

במילים פשוטות, יש לנו סיבה נוספת לחגוג את חג בפסח וחג המצות. ישוע היה כבש הפסח שלנו ששחרר אותנו מכבלי עבדות לחוק של חטא ומוות. החוק של חטא והמוות בא כתוצאה של אי ציות ליהוה.

דברים פרק ל' פסוקים יט' עד כ'

הַעֲדַתִּי בְּכֶם הַיּוֹם, אֶת־הַשְּׂמִים וְאֶת־הָאָרֶץ--הַחַיִּים וְהַמְּוֹת נִתְּמִי לְפָנֶיךָ, הַבְּרָכָה וְהַקְּלָלָה; וּבְחַרְתָּ, בְּחַיִּים--לְמַעַן תִּהְיֶה, אִתָּה וְנִרְעָה. לְאַהֲבָה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשִׂמְעַ בְּקִלּוֹ וּלְדַבָּרָה־בוֹ: כִּי הוּא חַיִּיךָ, וְאֶרְךָ יָמֶיךָ--לְשִׁבְתָּ עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב, לָתֵת לָהֶם.

ראה את דברי ישוע בעצמו

יוחנן פרק 8 פסוק 34

וַיַּעַן אַתֶּם יֵשׁוּעַ אֲמַן אֲמַן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כֹּל־עֹשֶׂה חֹטָא עָבָד הוּא לְחֹטָא:

הראשונה ליוחנן פרק 3 פסוק 4

כֹּל־חֹטָא פֹּשַׁע בְּתוֹרָה הוּא וְהַחֹטָא פְּשִׁיעָה בְּתוֹרָה:

אל הרומיים פרק 6 פסוקים 1-4

אִם־כֹּן מֵה־נֹּאמַר הַנְּעֻמָּד בְּחֹטָא לְמַעַן יִרְבֶּה הַחֹסֵד: 2 תְּלִילָה לָנוּ כִּי מִתְּנִנוּ לְחֹטָא וְאִיךָ נוֹסִיף לְחַיּוֹת בּוֹ: 3 אוּ הַאִינְכֶם יִדְעִים כִּי כָלֵנוּ הַנִּטְבָּלִים לְמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ לְמוֹתוֹ נִטְבָּלְנוּ: 4 לָכֵן נִקְבְּרָנוּ עִמּוֹ בְּטַבִּילָה לְמָוֶת לְמַעַן נִתְּהַלֵּךְ בְּחַיִּים מִחַדְשִׁים כְּאֲשֶׁר הַמִּשִּׁיחַ נְעוֹר מִן־הַמֵּתִים עַל־יְדֵי כְבוֹד הָאֵב:

חיים חדשים מתחת לעבדות של חטא. בדיוק כמו הגאולה ממצרים

אל הרומיים פרק 6 פסוקים 5-7

כִּי אִם־נִדְבַקְנוּ בְּדַמְיוֹן מוֹתוֹ אֲכֹן דְּבוּקִים נִהְיֶה גַם־לְתַחֲתוֹ: 6 בְּאֲשֶׁר יִדְעִים אֲנַחְנוּ כִּי־נִצְלַב עִמּוֹ הָאֵדָם הַיֵּשֶׁן אֲשֶׁר בָּנוּ לְמַעַן יֵאבֵד גּוֹף הַחֹטָא וְלֹא נִהְיֶה עוֹד עֹבְדִים לְחֹטָא: 7 כִּי הַמֵּת נִקָּה מִן־הַחֹטָא:

זה ישוע שגאל אותנו מהחטא מעבדות החטא וממות בגלל החטא כאמור בפרק 8

אל הרומיים פרק 8 פסוק 2

כִּי תוֹרַת רוּחַ הַסִּיּוֹם אֲשֶׁר בְּמִשִּׁיחַ יֵשׁוּעַ הוֹצִיאָה אֶתִּי לְחַפְשִׁי מִתּוֹרַת הַחֹטָא וְהַמָּוֶת:

גם בתהילים אנו מוצאים בו חטא יכול לשלוט על מישהו שהופך אותם עבדים.

תהילים פרק קיט' פסוק קלג'

פְּעָמִי, הֵכֵן בְּאֶמְרֹתֶךָ; וְאֶל־תִּשְׁלַט־בִּי כָל־אֲוֹן.

עם ישוע ניתנה לנו האפשרות להיות עבדים לחטא או עבדים לצייתנות.

אל הרומיים פרק פרק 6 פסוקים 16-18

הלא ידעתם כי אשר תתנו נפשכם לו להיות עבדיו לסור למשמעתו עבדים אתם לו לשמע בקולו אם לחטא אלימנת
אם למשמעת אליצדקה: 17 אבל תודת לאלהים פייהייתם עבדי החטא ואחר שמעתם בכל לבבכם לצורת הלקח אשר
הנכתם בה: 18 שחררתם מידי החטא לכן השמעבתם לצדקה:

זה בדיוק מה שקרה עם העברים כאשר עזבו את מצרים. הם שוחררו מהעבדות במצרים ולאחר מכן קיבל את החוק.
לאחר מכן הם קיבלו את האפשרות לציית או לא לציית.

דברים פרק יא' פסוקים כו' עד כח'

ראה, אנכי נתן לפניכם--היום: ברכה, וקללה. את-הברכה--אשר תשמעו, אל-מצות יהנה אליהם, אשר אנכי מצוה
אתכם, היום. וקללה, אם-לא תשמעו אל-מצות יהנה אליהם, וסרתם מן-הדרך, אשר אנכי מצוה אתכם היום: ללכת,
אחרי אלהים אחרים--אשר לא-ידעתם והיה, כי יביאך יהנה אליה, אל-הארץ, אשר-אתה בא-שמה לרשתה--ונתתה
את-הברכה על-הר גרזים, ואת-הקללה על-הר עיבל.

כשם שהדם היה מוחל ופסח על דלתות ישראל במצרים, כך הדם של ישוע שמשחרר אותנו מכל חטאינו.

הראשונה לפטרוס פרק 1 פסוקים 18-20

פני שידעים אתם כי לא-בדבר נפסד לא בכסף ולא בזהב נפדייתם מדרך הבלכם אשר הנחלתם מאת אבותיכם: 19 כי
אם-בדם יקר ושלשה תמים שאין-בו מום בדם המשיח: 20 הנודע מראש לפני מוסדות תבל ונגלה באחרית הימים
למענכם:

חזון יוחנן 1:5

ומאת-ישוע המשיח העד הנאמן ובכור המתים ועליון למלכי-ארץ אשר אהב אתנו ובדמו גאלנו מחטאינו:

חזון יוחנן 5:9

וישירו שיר חדש לאמר לה נאה לקחת את-הספר ולפתח את-חזותקמו כי אתה נשחטת ובדמך קנית לאלהים מכל-משפחה
וקלשון וכל-עם וגוי

אז היום יש לנו סיבה טובה עוד יותר לציון פסח ומצוות. לזכור איך הוא נשא עמו מכבלי העבדות במצרים וכיצד הוא
מועבר אנשיו מכבלי החטא.

סעודת הסדר

לעתים קרובות בסמוך למועד חג הפסח וחג המצוות תוכל לשמוע על קהילות שונות המזמינות אנשים לארוחות ערב
ליל סדר.

המילה "סדר" פירושה בעברית "סדר" של צעדים שמבוצעים בנקודות שונות בארוחת חג הפסח. צעדים אלה נקבעו
כביכול על ידי רבנים קדומים בתקופת התלמוד בתחילת הספירה 200 לספירה לערך. אבל איפה היא ארוחת ערב הסדר
בכתבי הקודש? ובכן, אין, בארוחת הסדר יש פטרוזיליה, מרור, תפוחים, אגוזים, תבלינים, טלה וביצה. אבל כאשר
אנו מסתכל על כתבי הקודש, אנו מוצאים כי פסח התחיל הרבה יותר פשוט.

בספר שמות פרק 12, מזכירים את כבש הפסח, מרור ומצוות. אולם, בכתבי הקודש, אנחנו לא רואים שום סדר מסוים
שהארוחה הזו צריה להיאכל. למעשה מסורת של סעודת ליל הסדר החלה להיווצר בימים שבם היהודים הוגלו לבבל.
אז הם לא יכלו להקריב קרבן כפי שנקבע בירושלים, ומאמינים שהם החלו להשתמש באלמנטים אלה שהוסיפו כדי
שלא לשכוח את ההיסטוריה שלהם. אז, האם זה בסדר לקיים ארוחת ליל סדר? בהחלט לא. למעשה, לא יכול להיות
ערך רב בהשתתפות באירוע כזה. אבל עלינו להבין שהארוחה הספציפית הזו היא רק מסורת ולא ציווי מקראי.

ברית מילה

ברית מילה היא נושא שמקבל לעתים קרובות חשיבות בארוחות ליל הסדר. זה עולה כי יש מצווה שצריך להיות נימול לאכול בפסח.

שמות פרק יב' פסוק מח'

וכי-גור אתה גר, ועשה פסח ליהנה--המול לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו, והנה קאזרח הארץ; וכל-ערל, לא-יאכל בו.

זה גורם לבעיה היום כי לא כולם ותלוי מי הם עברו ברית מילה ואז הבעיה מתעוררת כאשר קהילות מזמינות את כולם ולא רק את אלו שעברו ברית מילה. המצווה אומרת שהם לא יכולים לאכול את זבח הפסח. בהעדר בית המקדש אין כבש מקראי ורוב ארוחות החג אינן כוללות כבש, לכן מאחר ואין זה זבח פסח מקורי כהלכתו לא צריכה להיות בעיה להזמין אחרים. זה פשוט זיכרון ולא אירוע פסח אמיתי. כך כמה קהילות מוסיפות לתורה כשמתירים לערלים להשתתף בסדר פסח.

מצה

בתוך כל זה, אנחנו לא יכולים לשכוח שהארוחה הפסח היא למעשה מה שהוא פועל יוצא של חג המצות. חג המצות הוא חגיגה שבו אנחנו נמצאים כדי לנקות הבתים של כל המוצרים שהם חמץ במשך שבעה ימים.

שמות פרק יג' פסוק ז'

מצות, יאכל, את, שבעת הימים; ולא-יראה לה חמץ, ולא-יראה לה שאר--בכל-גבלה.

יש מספר אפשרויות לפרשנות, יש כאלה שאומרים שיש להיות בבית ללא שמרים בכלל לעומת זה אחרים מדברים על דברים שהם חמץ. חמץ זאת מילת בעברית שמשמשת כאן וזה אומר "להיות חמץ". לפיכך, אנו מחזיקים בפרשנות שאנחנו לא צריכים להשאיר בבית שום מוצרים שהם חמץ. כי הוספת שמרים מאפשר לבצק לעבור תהליך תסיסה וגורם לו לעלות. אבל שמרים בעצמם אינם אסורים, כך הדברים היחידים האסורים, הם מוצרים שעלו עקב פעילות השמרים.

למרות זאת, יש כמה דברים שמונעים מאתנו לחגוג חג זה מקראי. קחו למשל את ההוראות שניתנו בספר ויקרא כג'.

ויקרא פרק כג' פסוקים ו' עד ח'

ובחמשה עשר יום לחדש הזה, חג המצות ליהנה: שבעת ימים, מצות תאכלו. ביום, הראשון, מקרא-קדש, יהיה לכם; כל-מלאכת עבודה, לא תעשו. והקרבתם אשה ליהנה, שבעת ימים; ביום השביעי מקרא-קדש, כל-מלאכת עבודה לא תעשו

ברור שאנחנו לא מסוגלים לעשות את הקורבנות כפי שנקבע בג זה. זה מאפשר לנו לדעת שחג זה לא יכול להיות מקראי. אבל אנחנו אכן יכולים להנציח אותו ולזכור אותו.

מה זה אומר?

אז מה המצות מייצגות? רבים אומרים שזה מייצג את זה שלא חטא. ואכן יש אלמנט של אמת שכפי שאנו רואים פולוס נוזף בכנסייה של קורינתוס שמאפשרת חטא בקהילה שלהם ולאחר מכן מתייחס לחטא כאל שמרים.

הראשונה לקורינתים פרק 5 פסוקים 1-8

הקול נשמע בכל-מקום שנגות ביניכם ונגות אשר אין כמוה בגוים עד-שיקח איש את-אשת אביו: 2 ואתם מתגאים תחת אשר תתאבלו להסיר מקרבכם עשה המעשה הזה: 3 ואנכי הרחוק מכם בגופי וקרוב ברוחי כבר דנתי כאלו הייתי אצלכם עליהאיש אשר-עשה פדבר הזה: 4 בשם אדנינו ישוע המשיח בהקהלכם יחד ורוחי אתכם עם-גבורת אדנינו ישוע המשיח: 5 למסר את-האיש ההוא לשטן לאבד את-הבשר למען ינשע הרוח ביום האדון ישוע: 6 לא-טוב

הַתְּהַלְּלֶיְכֶם הֲלֹא יִדְעַתֶּם כִּי מַעַט שָׂאָר מִחֶמֶץ אֶת-כָּל-הָעֶסֶה: 7 בְּעָרוּ אֶת-הַשָּׂאֹר הַיֵּשֶׁן לְמַעַן תִּהְיֶה עֶסֶה חֲדָשָׁה הֲלֹא לָחֶם מִצּוֹת אַתֶּם כִּי גַם-לָנוּ פֶסַחֵנוּ הַנּוֹבֵחַ בְּעֵדְנוּ הוּא הַמְּשִׁית: 8 עַל-כֵּן נַחֲגֶה-נָּא הַחֶג לֹא-בַשָּׂאֹר יֵשֶׁן וְלֹא-בַשָּׂאֹר רָעָה וְרָשַׁע כִּי אִם-בְּמִצּוֹת הַתֵּם וְהָאֲמֹת:

באותו הזמן אנו רואים בפסוקים אחרים שמרמזים על כך ששמרים יכולים לייצג סוג של הוראה.

מתי פרק 16 פסוקים 11-12

אִיךָ לֹא תִבְיֵנוּ כִּי לֹא עַל-הַלֶּחֶם אֲמַרְתִּי אֲלֵיכֶם הַשְּׂמֵרוּ לָכֶם מִשָּׂאֵר הַפְּרוּשִׁים וְהַצְדוּקִים: 12 אַז הִבִּינוּ כִּי לֹא אָמַר לָחֶם לְהַשְּׁמֵר מִשָּׂאֵר הַלֶּחֶם כִּי אִם-מִלְמוּד הַפְּרוּשִׁים וְהַצְדוּקִים:

אנחנו אפילו רואים שיש שמרים שהם נציג של מלכות השמים.

מתי פרק 13 פסוק 33

יֵשָׂא עוֹד מְשֻׁלוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵיכֶם מַלְכוּת הַשָּׁמַיִם דּוֹמָה לְשָׂאֵר אֲשֶׁר לָקַחְתֶּם אִשָּׁה וַתִּטְמָן בְּשֵׁלֶשׁ סָאִים קֶמַח עַד כִּי-יִחְמָץ כָּלוֹ:

אז, אני חושב שזה בטוח לומר, כי בשורה התחתונה יש להסיר כל דבר שאינו של ה'. אבל למה תקופה של שבעה ימים? אנחנו לא ממש בטוחים, לעומת זאת, אנחנו מאמינים שזה יכול מאוד להיות רמז של שבע אלף השנים של אדם חי על האדמה הנוכחית. שבעה "ימים" שאנחנו צריכים להסיר כל מה שאינו שייך ל ה' מחיינו. ואז, אחרי האלף, סוף שבעה הימים, אנו רואים שמים חדשים וארץ חדשה. לאחר מכן, אנו נכנסים אל תוך נצח בירושלים החדשה שבו אין חטא שיש להסירו.

אפשרויות נבואיות

ידיעה שיכול להיות שמשמעות המצות לגבי העתיד, יכול להיות שיש עדיין משמעות נבואית של פסח לעתיד? אחרי הכל, ההיסטוריה היא מחזורית. אנחנו מאמינים שזה אפשרי מאוד. חשבת מה שאנו מוצאים בחזון יוחנן פרק 11 פסוק 8 שני עדים.

הַיְתָה נִבְלָתָם בְּרָחוּב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת כְּפִי הָרוּחַ בְּשֵׁם סְדוֹם וּמְצָרִים אֲשֶׁר-שָׁם נִצְלַב גַּם-אֲדֹנָיְכֶם:

אין ספק שזו התייחסות ירושלים. עם זאת, למה זה נקרא בהשאלה סדום ומצרים? מה הוא המקביל שיש שני המקומות האלה במשותף שיגרמו לירושלים להיות המכונים כאלה בעתיד? אנו מאמינים שיש לנו את התשובה לזה. ותשובה הכוללת את עיתוי חג הפסח.

על מנת לקבל את ההבנה שיש לזה משמעות עתידית אפשרית, אנחנו צריכים להסתכל על ההיסטוריה המקראית של פסח.

מקובל שפסח הראשון שהוזכר בכתבי הקודש הוא זה שצוין בספר שמות, בו אנו מוצאים את העברים ביציאת מצרים. עם זאת, אנו מאמינים שיש ראיות לכך שחג הפסח הזה הוא לא באמת הראשון שצוין בכתבי הקודש.

קחו למשל את העיתוי של גאולת לוט מסדום. בסיפור זה אנו רואים ה' מדבר אל אברהם ואומר לו כי בשנה הבאה באותו זמן שרה תלד בן.

בראשית פרק יח' פסוק יד'

הַיִּפְלֵא מִיְהוָה, דְּבָר; לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ, כְּעַת חֲזָה--וּלְשָׁרָה בֵּן.

המילה העברית כאן היא "מועד", שהיא אותה המילה המשמשת ביחס לימים הנוראים של יהוה. אז מה היום קדוש או מועד זה היה יכול להיות באותו הזמן? זה מאוד מתקבל על הדעת באותו הערב היה ההתחלה של המצות כאשר ארוחת

פסח הייתה להיאכל. כי למחרת בבוקר אנחנו רואים את גאולתו של לוט ומשפחתו מסדום. בדיוק כמו שאנחנו כן ראינו עם הילדים של ישראל ממצרים בבוקר שאחרי חג הפסח. האם יכול להיות שיהיה אמר בסעודת הפסח בשנה הבאה שרה תהיה לו בן?

עדות נוספת לזה שבתקופת אברהם הייתה ההתחלה של חג המצות מוצגת במה שקרה עם המלאכים ולוט

בראשית פרק יט' פסוקים א' עד ג'

וַיָּבֹאוּ שְׁנֵי הַמַּלְאָכִים סָדְמָה, בְּעָרְב, וְלוֹט, יָשֵׁב בְּשַׁעַר-סְדֹם; וַיְרֵא-לוֹט וַיִּקָּם לַקְרָאתָם, וַיִּשְׁתַּחוּ אֲפָיִם אַרְצָה. וַיֹּאמֶר הֵנָּה נָא-אֲדֹנָי, סוּרוּ נָא אֶל-בֵּית עַבְדְּכֶם וְלִינּוּ וְרַחְצוּ רַגְלֵיכֶם, וְהִשְׁכַּמְתֶּם, וְהִלַּכְתֶּם לְדַרְכְּכֶם; וַיֹּאמְרוּ לֵאמֹר, כִּי בְרָחוּב נְלִינָה וַיִּפְצַר-בָּם מְאֹד--וַיִּסְרוּ אֵלָיו, וַיָּבֹאוּ אֶל-בֵּיתוֹ; וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה, וּמִצּוֹת אָפֶה וַיֹּאכְלוּ.

תחילה, בפסוק א', נציין, כי זה היה בערב. ולאחר מכן בפסוק ג' הוא מכין להם ארוחה אבל זה לא היה רק ארוחה רגילה, נאמר באופן ספציפי שהלחם היה ללא שמרים. לא היתה שום דחיפות לעשות מהר את הלחם. היה להם כל הערב ובכל זאת. כאשר לחם נעשה ללא שמרים לאחד שעוקב אחרי הדרכים יהוה? חג המצות מתחיל בפסח . . זה מאוד מתקבל על הדעת שהביטוי "אפיית לחם ללא שמרים" יכול ליידיע אותנו מה המועד זה באמת התכוון ה'ה כשדיבר עם אברהם. באותו האופן אם שומעים (אמריקאים) "יום תרגול ההודו" הם מיד מבינים שהכוונה לחג ההודיה האמריקני. ביטויים אלה באופן מיידי הופכים את חשיבה אחד ... חג ההודיה. כמו כן, הביטוי "אפיית לחם ללא שמרים" בהחלט גורם לך לחשוב על חג המצות.

כך, עצם העובדה שלוט הכין מצות, הכוונה שהוא התכוון לחג המצות ואנו רואים את הגאולה בבוקר למחרת כאשר לוט ומשפחתו עוזבים את סדום. נאמר כי אבא לא ייתן את החגים עם החוק הכתוב מכאן יש לשער כי הכתוב בא לקבע חגים שהיו קודם.

בראשית פרק כו' פסוקים ד' עד ה'

וְהָרְבִיתִי אֶת-יִרְעָה, כְּכֹכְבֵי שָׁמַיִם, וַנִּתְמִי לְיִרְעָה, אֶת כָּל-הָאֲרֻצֹּת הָאֵל; וְהִתְבָּרְכוּ בְיִרְעָה, כָּל גּוֹיֵי הָאָרֶץ. עֶקֶב, אֲשֶׁר-שָׁמַע אֲבְרָהָם בְּקִלִּי; וַיִּשְׁמַר, מִשְׁמַרְתִּי, מִצּוֹתִי, חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתַי.

דברי אלוהים עומדים לנצח גם לפני שהועלו על כתב, זה לא אומר שהם לא יודעים עליהם. הם יכולים מאוד בקלות לעבור מפה לאוזן, כמו שזה נראה במקרה שלעיל. עכשיו אנחנו רואים שהגאולה של פסח קרתה בסדום ומצרים. אבל זה עדיין לא עונה למה ירושלים מיוחסת עם שני השמות הללו.

זו הסיבה לכך שרבים מאמינים כי 1,260 הימים של הגנה על האישה בחזון יוחנן פרק 12, מתחילים למעשה ביום זה. למה אנו אומרים זאת? כי אנו יודעים שאבא עוסק בדפוסים החוזרים על עצמם. אנו רואים שתי דוגמאות של גאולה והגנה ביום הראשון של חג המצות, לפיכך, זה לא מחוץ לתחום של אפשרויות שנראים את הגאולה בפסח עתיד.

בואו נבדוק את הפסוק מחזון יוחנן

חזון יוחנן פרק 11 פסוק 8

וְהִנֵּיתָ נִבְלָתָם בְּרָחוּב הָעִיר הַגְּדוֹלָה הַנִּקְרָאת כְּפִי הָרוּחַ בְּשֵׁם סְדוֹם וּמִצְרַיִם אֲשֶׁר-שָׁם נִצְלַב גַּם-אֲדֹנָיְהֶם:

שוב, אין ספק שיש התייחסות לירושלים. עם זאת, אנו מוצאים את זה מעניין ששני המקומות האלה שבהשאלה השם ירושלים בקשר עם הגאולה הניתנת בפסח. מה המשמעות הנבואית? אפשר לטעון שירושלים נקראת כי ישוע היה שה הפסח שלנו והוא מת בירושלים. ואנחנו מסכימים לחלוטין.

עם זאת, כאשר מסתכל על דבריו של ישוע בנושא קץ הזמנים, אנחנו לא יכולים שלא לתהות אם יש יותר.

מתי פרק 24 פסוקים 15-16

לְכֵן פֶּאֶשֶׁר תִּרְאוּ אֶת־שְׁקוּץ מְשֻׁמֵּם אֲשֶׁר אָמַר דְּנִיָּאל הַנְּבִיא עוֹמֵד בְּמָקוֹם קְדוֹשׁ הַקָּרָא יְבִין: 16 אַז נֹס יָנוֹסוּ אַנְשֵׁי יְהוּדָה אֶל־הַהָרִים:

ישוע אמר ברגע שתראו את השיקוץ המשומם כל מי שנמצא ביהודה שיברח להרים. זה הגיוני שהאנטי כריס יתחיל לשלוט מירושלים וזה הגיוני שזה יתחיל בתקופת הפסח זמן שיהיה לבורחים ישועה.

ובדיוק כפי שפסח יכול להיות בעל משמעות נבואית בעתיד, אנו מאמינים כי גם פסח השני אולי יכול גם כן. פסח השני חוגג כל אחד שהופך לטמא על ידי נגיעה בגופות. השווה מה שאנו מוצאים ביחזקאל.

יחזקאל פרק לט' פסוקים יב' עד יד'

וּקְבָרוֹם בֵּית יִשְׂרָאֵל, לְמַעַן טַהַר אֶת־הָאָרֶץ, שְׂבָעָה, חֲדָשִׁים. וְקָבְרוּ כָּל־עַם הָאָרֶץ, וְהָיָה לָהֶם לְשֵׁם--יּוֹם, הַכְּבָדִי, נְאֻם, אֲדֹנָי יְהוִה. וְאֲנָשִׁי תְּמִיד יִבְדִּילוּ, עֹבְרִים בְּאָרֶץ, מְקַבְּרִים אֶת־הָעֹבְרִים אֶת־הַנּוֹתְרִים עַל־פְּנֵי הָאָרֶץ, לְטַהֲרָה--מִקְצֵה שְׂבָעָה־חֲדָשִׁים, יִחְקְרוּ.

כפי שנראה חזרתו של ישוע תהיה במהלך חגי הסתיו. מלבד בשנים מעוברות, פסח נמצא שישה חודשים מחגי הסתיו. ובכל זאת יחזקאל מציג את הטיהור שימשך שבעה חודשים. כך, איסוף הגופות יגרום לאנשים להיות טמאים והם יצטרכו לחגוג פסח שני.

הזהרת מסע

למרות שאין אנו יכולים לשמור על החגים המקראיים זה מאד חשוב לשמר אותם ולזכור אותם. ובכל זאת עלינו להיות זהירים.

אני זוכר לא מזמן התכוננו משפחתי ואני לקראת חג הפסח והתחלנו לפנות ולנקות את הבית. פנו אלינו חברים ושאלו אם הם יכולים לקבל את שם המקום ממנו רכשנו את כבש הפסח. אנחנו השבנו שאנחנו לא אוכלים כבש בחגיגת הפסח. הם היו בהלם וקראו בצורה מעליבה "מה" כאילו ועשינו עבירה נוראית. חזרתי שוב ואמרתי שאין לנו כבש והם טענו איך אפשר סעודת פסח ללא כבש והם רוצים לחגוג את הפסח כמה קרוב שאפשר.

ביקשתי לתת לי את הכתובים בו מציגים את פרטי הסעודה כדי שגם אנחנו נחגוג ככל שאפשר קרוב למקורות והם כמובן לא יכלו לספק כי אין. הנקודה היא שאנו לא יכולים לחגוג את הפסח בדיוק כמו שבמקורות ואין בכתובים הוראה לעשות ככמה שקרוב (או בדיוק או לא) לכן זה אומר שאנחנו הוספנו לכתובים מה שלא היה כתוב שם.

זכור היום קשה לחגוג את החגים המקראיים בדיוק ונותר לנו רק לזכור אותם בלבד.

איך להיום?

ישנן דרכים רבות להנציח את החגים הללו. במשפחה הללו. במשפחה שלו זה מסורת לצפות בסרט "נסיד מצרים" לאחר ארוחת החג. זה נותן להם הזדמנות לדון בנושא לאחר הסרט. דבר אחר הוא לגזור ניר אדום ולהדביק על הדלת כדי להזכיר את הדם שמכפר עלינו. כל משפחה יכולה לזכור את היום הזה בדרכה. רק יש לוודא שאלו הם מסורות ואינם תורה שכתובה בכתבי הקודש.

אנו מעודדים אותכם לחגוג את החגים הללו לטובת הזיכרון ובמהרה בימנו יחזור המשיח ונחגוג אותם נכון אמן.

כדי להרחיב בנושא זה הרשו לנו להמליץ לכם לבקר אותנו בכתובת www.testeverything.net

אנו כולנו תקווה כי לימוד זה תרם, חיזק וברך אתכם ואתם תמשיכו לבדוק הכל.

שלום

שלום ומי ייתן ויהוה יברך אותך בעודך הולך בדברי האלוהים.

EMAIL: Info@119ministries.com

FACEBOOK: www.facebook.com/119Ministries

WEBSITE: www.TestEverything.net & www.ExaminaloTodo.net

#TWITTER: www.twitter.com/119Ministries